

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroske ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabito na naročevanje.

Koncem leta vabimo uljudno vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, naj se naročijo še na dalje za leto 1896 na list, ki je in še tudi naprej zagovarja resno in vestno koristi sv. cerkve in slov. ljudstva pa ne išče v tem, kakor kaže že njegova cena, nikjer svoje koristi. Kdor more in hoče, naj pristopi med deležnike „katol. tisk. društva“, da se „Slov. Gospodar“ vzdrži tudi nadalje pri tej nizki ceni.

Deležnina „katol. tisk. društva“ znaša za celo leto 5 gold. in je v tem že tudi naročnina za „Slov. Gospodarja“. **Naročnina** pa znaša za celo leto 2 gold. 50 kr. in za pol leta 1 gold. 30 kr. ter za četrť leta 65 kr.

Naročnina se pošlje najgljše po poštnih nakaznicah upravnistvu „Slov. Gospodarja“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Odbor kat. tisk. društva.

Shod poslancev — Slovensko društvo.

Velevažen dan je bil v političnem oziru za nas štajarske Slovence nedelja, dne 22. decembra t. l. Zbrali so se vsi naši državni in deželni poslanci v mariborski čitalnici. Po dve uri trajajočem posvetovanju so le-ti sklenili enoglasno: Pri sedanjih razmerah slovenskim poslancem ni mogoče, vrniti se v deželni zbor štajarski. Ta odločilni sklep se utemelji s spomenico, ki se izroči e. kr. namestnistvu v Gradcu. V njej se navedejo vse zahteve štajarskih Slovencev. Od odgovora vladinega bode zavisno nadaljnjše postopanje naših poslancev.

Sledil je občni zbor političnega »Slovenskega društva«. Vlado je zastopal g. Jož. Pihler. Vsprejele so se sledeče resolucije:

1. Odboru se naloži, društvenino pobirati ali po čekih ali po poverjenikih, zlasti pa ob priliki občnih zborov.

2. Sklep državnih in deželnih poslancev, da pri sedanjih razmerah ne pojdejo v deželni zbor štajarski, odobruje se soglasno z živio-klici.

3. Izraža se želja, da vsi državni poslanci slovenski vedno solidarno (skupno) postopajo brez ozira na razine klube, v katerih se nahajajo ter zlasti ob priliki obravnav zastran nove nagodbe z Ogersko odločno poudarjajo občne potrebe vsega slovenskega naroda. Sedanjim poslancem izraža se iskrena zahvala in popolno zaupanje.

4. Kot glasilo političnega »Slovenskega društva« veljajo zanaprej »Slovenski Gospodar«, »Domovina« in »Südsteirische Post«. Gospodom urednikom ovih listov se izraža iskrena zahvala za dosedanje podporo.

5. Novo predsednistvo in odbor je izvoljen vskli-koma in sicer p. n. gospodje: Dr. Ladoslav Gregorec, predsednik; Dr. Fr. Radaj, podpredsednik, Franc Robič, blagajnik; Dragotin Hribar, tajnik; Dr. Ivan Križanič,

Dr. Ivan Mlakar, Dr. Jernej Glančnik, Dr. Fr. Jurtela, Dr. Ivan Dečko, Dr. Jos. Sernee, odborniki; Fr. Korosec, Lovro Baš, Dr. Ivan Glaser, namestniki.

S trikratnim živio-klicem na svetlega cesarja se je skončal ta važni občni zbor »Slovenskega društva«. Bog blagoslovi njegovo delovanje!

Pogodba z Ogersko, Badeni in Jugoslovani.

(Govor poslanca dr. L. Gregoréca v državnem zboru dne 20. dec.)

I. Sprva nisem nameraval udeleževati se pri današnji razpravi. Ako pa vendar besedo povzamem, storim to gledé na oni govor, katerega je imel Nj. ekselenca gospod ministerski predsednik dne 10. dec. v tej visoki zbornici. Zlasti hočem tukaj presojevati dve njegovi izjavi. Prva izjava se tiče bližnje pogodbe z Ogersko, druga pa se tiče narodnih teženj Jugoslovanov in postopanja vlade proti njim. Prva izjava se glasi po stenografičnem zapisniku tako-le:

»Kar se najprej tiče vprašanja o ponovljenju pogodbe z ono državno polovico, tako nikomur ne odrekamo pravice, staviti tostranske gospodarske koristi po mogočnosti v prvo vrsto. Te koristi odločno opazovati in krepko zastopati, bode samoumevno prva naloga vlade. Vendar pa nikdar in nikoli vlada ne sme pripustiti ali dati veljati stališča, ki načelno odklanja ali naravnost sóvraži pogodbo, katera je izredno potrebna za državo«.

Gospôda moja! Kar mi pri razdelitvi našega cesarstva v dva dela zdaj obžalujemo, to je nasledek 160letne centralistične in absolutistične politike, bodisi ustavne, bodisi neustavne. Ko bi habsburška sporočila in način vladanja cesarja Karola VI. obdržali, tedaj danes ne bi imeli dualizma, ne bi imeli državnopravnih vprašanj in bržčas tudi ne narodnostnega prepira, ampak krona, dežele in narodi bi se bili dogovorili in imeli bi eno edino državo po izgledu Švice. Toda prišlo je drugače. Ponemčujoči centralizem je ta naravni razvitek, kakor se mi vidi, za vedno uničil, in ker je čutil svojo onemoglost, vso državo ukloniti pod svoj jarem, zato je prepustil vshodni del države madjarskemu centralizmu; pri tem pa je bil také nepreviden, da je tudi prepustil Ogerski gospodarske koristi ostale mu zapadne državne polovice. In to je ravno, kar danes najbolj obžalujemo, ne da se je pogodba z Ogersko sklenila, ampak da se je takšna pogodba sklenila, kakoršno zdaj imamo, kakoršna se je dvakrat obnovila.

Tega pregreška ne smemo zopet napraviti. Ne smemo se dati od Madjarov preplašiti, kakor pred desetimi leti. Takrat sem bral v nekem šaljivem listu besede, kakor da bi rekel ošabni Arpadovič (Madjar)

besede: »Ako brat Švaba k vsemu pritrdi, kakor hoče Oger, tedaj bo pogodba, če pa ne, tedaj bode vsega konec.«

No tako popustljivi, kakor takrat, pač ne smemo biti. Ni težko najti velikanskih dobičkov, katere Ogerska od sedanje pogodbe ima in je imela. Ogerska ima največji upliv na osodo našega cesarstva, toda glavni del k temu potrebnih bremen pa nam naklada. Ogerska ima vse prednosti evropske kulturne države, stroške za to moramo v prvi vrsti mi plačevati. Že prva pogodba je bila nam neugodna, krivična in prisiljena. Mi plačujemo od tistih dob za skupne potrebe 70 odstotkov, Ogri pa samo 30 odstotkov. Mi smo torej, kakor znano, morali plačati več za 2500 milijonov goldinarjev, torej več, kakor je znašala vojna odškodnina, katero je Francoska morala plačati Nemčiji.

Pa še slabše se nam je zgodilo pri splošnem državnem dolgu. Obresti so takrat znašale 130 milijonov gold.; nam se je bilo odkazalo 100 milijonov in Ogrom pa le 30 milijonov. Od tistih dob so se plačila za vojaštvo podvojila in stroški skupne vlade pa gotovo potrojili, in mi še vedno, kakor prej, plačujemo 70 odstotkov in Ogri pa 30 odstotkov. Na tak način ni čudo, ako si Ogerska gospodarstveno opomore in mi pa vedno bolj obnemagamo.

Prebivalstvo Ogerske se je od 16 milijonov zvišalo na 18 milijonov in državni dohodki od 112 na 500 milijonov. Vendar plačamo mi prihodnje leto skupnih stroškov 116 milijonov in Ogri le 28 milijonov. Ako bi plačevali po številu prebivalstva, tedaj bi Ogerska najmanj 61 milijonov plačala in mi 82 milijonov. Ker pa se to ne zgodi, tedaj mi Ogrom na leto 33 milijonov 720tisoč gld. podarimo ali »šenkamo«. Toliko namreč plačamo preveč! To znaša z obrestmi vred v 10 letih velikansko darilo 429 milijonov. Zato pa Ogri lahko železnice židajo, kmetijstvo podpirajo in državne obrti utanaavlajo, da nam vse povsod delajo najhujšo konkurenco.

Gospôda moja! Motili bi se, ako bi zboljšanje pogodbe iskali morda samo v doplačilu. Recimo, ako bi se dogovorili zaradi plačila: mi 60, oni 40, tedaj bi se nam olajšalo samo za 17 milijonov. Glavni vzrok, zakaj da naše gospodarstvo škodo trpi vsled ogerske pogoûbe, je pa carinska in trgovinska zveza. To mora naša vlada odpovedati, in sicer pravočasno, da je Ogerska potem primorana, pogajati se z nami drugače in pravičnejše. Zdaj smo v gospodarskem oziru vedno kakor zvezani in oslabei. Opozarjam vsled tega samo na italijansko vinsko carinsko klávzulo. Mi si tukaj ne moremo pomagati; Ogri so hoteli imeti italijansko vinsko carinstvo klávzulo. Čudno, dolgo se ni vedelo, zakaj. Naj namreč pokrije pomanjkljaj pri ogerskem vinogradarstvu, katerega je povzročila trtna uš. Ne da bi vino pri nas kupili, gredo Ogri na Italijansko in delajo škodo našemu vinotrštvu.

Pri tem moramo mi veliko trpeti. Ogerski železniški tarifi, refakcije, promet z moko oškodujejo neprenehoma naše cene. Na Štajarskem smo n. pr. imeli letos lepo trgateg, pa kupcev ni; pridelali smo dosti žita, pa živa duša ga ne kupi. Naši slovenski kmetje so iznajdljivi in delavni in so začeli svinje rediti. Zdaj imajo veliko rejenih svinj. Toda od meseca novembra sem ni nobenega kupca. Pri takih okoliščinah smo slovenski poslanci primorani, poudarjati gospodarsko stran pogodbe, in nam je ljubše, da ne pride do nikake pogodbe, kakoršna je zdaj. Seveda pa je tudi res, da je nam jugoslovanskim poslancem ogerska pogodba zoperna tudi v narodnem oziru.

Toda zelo tlačeni ogerski narodi so razen Hrvatov letos priredili narodnostni shod v Budapešti in ondi slovesno izjavili, da so za samostojnost ogerske države. To izjavo moramo seveda v čisljih imeti, kar pa nas

ne bode zadrževalo, da svareč svoj glas povzdignemo in pokažemo na mogoče slabe nasledke, katere utegne imeti ta nesrečni narodnostni prepir na Ogerskem končno za vse cesarstvo.

(II. del pride).

Cerkvene zadeve.

Misijon pri Sv. Lovrencu v Puščavi.

„Srečni in zlati čas svet'ga misijona,
O da smo včakali tudi ga mi!“

Tako kličemo s slavnim Slomšekom tudi mi prebivalci lovrenške fare, ki smo doživeli to srečo, da se je tudi v naši veliki in starodavni župniji obhajal sv. misijon. Vodili so ga štirje čč. gg. lazaristi: Javšovec, Macur, Kitak in Glančnik od Sv. Jožefa pri Celju. Ne le domači farani, ampak tudi iz sosednjih far so se ga udeleževali v prav obilnem številu. Vsak dan so bile tri pridige, pri katerih je bila cerkev napolnjena pobožnih poslušalcev. Za nemške tržane pa so še posebej bile tri nemške pridige.

Črez vse slovesen in ganljiv je bil sklep sv. misijona na praznik brezmadežnega spočetja Marije Device. Najpoprej je bil križev pot, nato blagoslovitev misijonskega križa, potem velikanska procesija, pri kateri so nesli štirje krepki fantje misijonski križ, in nazadnje sklepna pridiga s papeževim blagoslovom. Z zahvalno pesmijo Te Deum in z blagoslovom s presv. Rešnjim Telesom se je sklenila prelepa svečanost. Vernega ljudstva je bilo toliko, da je bila prostorna cerkev do zadnjega kotička tako natlačena, kakor še menda nikoli.

Najiskrenejšo zahvalo izrekamo čč. gg. misijonarjem za njihov trud, ki so ga z nami imeli; večni Bog naj jim bo plačnik! Pristrčna hvala pa tudi našemu skrbnemu dušnemu pastirju, č. g. župniku, da so nam pripravili toliko duhovno veselje! Tudi vsem drugim čč. gg. duhovnikom, ki so pomagali spovedovati, naj Bog tisočkrat vse povrne, nam pa dodeli moč, da ostanemo stanovitni v storjenih dobrih sklepih in zvesto ohranimo sad sv. misijona!

Lovrenčan.

Stoletnica župnijske cerkve v Pišecah.

Naš častivredni gospod župnik, Jožef pl. Pohl, so nam oskrbeli povodom stoletnice obstanka naše sedanje župnijske cerkve ponovljenje sv. misijona ali duhovne vaje, katere so trajale od dne 15. do 25. listopada t. l., in so jih vodili čč. gospodje lazaristi od Sv. Jožefa pri Celju. Do srca segajoče pridige so privabile mnogo ljudstva tudi iz sosednjih župnij tako, da je sicer prostorna cerkev bila vedno polna. Pri spovednicah je bila ves čas silna gneča, in je torej zelo veliko ljudi sprejelo sv. zakramente. Za trudapolno delovanje gledé zveličanja naših duš smo Pišecani dolžni gospodu župniku, čč. gospodom misijonarjem in njih pomočnikom posebne zahvale, torej rečem: »Bog plati vsem stotero!« — Na prizadevanje č. gospoda župnika stavi se zdaj za stalni spomin stoletnice novi oltar kraljice sv. Rožnega venca, kateri bode kmalu dodelan, in se veselimo časa, kadar bode blagoslovljen.

Pišecan.

Gospodarske stvari.

O vrbovem šibju za pletenje.

Kolikor mi je znano, se vrbovo šibje po naših krajih še celo malo za prodajo prideluje. Še za gospodarstvo nam ga vedno manjka. Žal, da je tudi pre-

malo šol, v katerih se plesti uči, in navadno se govori, da vrbovo šibje je prhko in se prerado zlomi. Dragi bralec, ne sodi prenašlo, temuž oglejmo si reč natančneje; kajti vrb je veliko sort in nekatere niso veliko slabše od brezovih. Kako torej treba vrbe gojiti?

1. Za vrborejo moramo pripraviti primeren prostor. Zemlja se mora že jeseni ali po zimi $\frac{1}{2}$ metra globoko zrigolati. Najboljša zemlja je mastna, vlažna ilovica; toda premokra ne velja. — 2. Dandanes je že več sto vrbovih sort, in nekatere barantači na vse načine hvallijo, pa večina je malovredna. Dobra sorta mora imeti te-le lastnosti: Šibje mora biti enakomerno debelo, elastično, katero se rado lupi in kolje, brez stranskih vejic in mora močno rasti. Strokovnjaki pravijo, da za dobro zemljo je najboljša sorta vrba (*Salix amygdalina* ali *S. viminalis*), za peščeno zemljo pa kaspiska vrba.

3. Sadimo zdrave, močne sadike (količe) od eno-ali dveletnega lesa, najmanj 30 cm dolge. Kratki, slabi količi nič ne veljajo. — 4. Sadi se v $\frac{1}{2}$ metra široke vrste, 10 do 20 cm narazen. — 5. Nasad moramo večkrat v letu okopati, ker trava in plevel rasti šibja močno škoduje. — 6. Dandanes ima že skoro vsako zelišče uš, tako pa tudi vrba ni brez njih, katere moramo tudi pokončevati. Razne uši najlože ugonobimo, če na liter vode eno žlico lysolja prilijemo in škropimo. — 7. Šibje moramo nizko pri zemlji rezati. Kjer pletarji v bližini stanujejo, si radi sami šibje porežejo in kupijo, sicer moramo sami porezati, skorjo olupiti in v šopke povezati, kakor kupci zahtevajo. F. P—k.

Sejmovi. Dne 28. decembra v Poličanah (za svinje). Dne 30. dec. v Spielfeldu in Stradenu. Dne 2. januarja v Lučanah, na Ptjuju, v Imenem ter na Bregu pri Ptjuju (za svinje), v Št. Juriju ob juž. žel. in v Bučah. Dne 3. jan. na Spod. Polskavi (za svinje),

Dopisi.

Iz marenberškega okraja. (Volilna borba.)

»Mi vstajamo in vas je strah«, rekli bi lahko s pesnikom, ko smo se prvič zbrali k napadu nemčurske trdnjave — marenberškega okrajnega zastopa. Prvi napad se sicer ni posrečil popolnoma; kriva je bila temu naša neizkušenost, še bolj pa židovska zvičajnost nasprotnika. Tako je bilo sedaj, ali zagotavljamo, v prihodnje nikdar več! Spoznali smo moč svojo in nasprotnika. V velikem posestvu dne 18. dec. so stlačili komaj dva glasa večine; ali imeli so pet neopravičenih volilcev, zavoljo katerih smo vložili priziv. Pri volitvah v trgih so dne 21. dec. volili vrli Vuzeničani pet odločnih slov. mož, zagrizena Muta in zvitli Marenberg pa tudi pet. Sedaj se sprimemo dne 23. dec. v kmečkih občinah. Žalostno, da sta nam dva naša volilca iz Sobote izostala; še bolj žalostno, da si je Vuhred izbral skoraj edinega Nemea za župana; najžalostnejše pa, da je zvit nasprotnik nam preslepil mehkega župana iz sicer odločnega Remšnika! In ko so nam v gostilnici ukrali še enega volilca, — zgodilo se je, da so nemškutarji zmagali samo z enim glasom večine. Ta izkušnja nas uči, kako treba pri volitvah paziti na vsak glas! — Nasprotniki se veselijo, ali njih veselje se nam zdi podobno labudovemu petju, kratka njih doba do prihodnjih volitev po sedmini. Saj smrtna bolezen njih vladanju je že itak napočila z zavedanjem naših volilcev. Spoznali smo se in smo prepričani, ko se zopet vidimo na volišču, da bode njih poraz gotov. Ne zidamo sicer gradov v oblake, temveč zanašamo se na krepki značaj naših mož. Na novo ustali Vuzeničani poznajo nasprotnika do kostij; vrla

prednja straža na Remšniku ne bo spala, pritisnejo še možati Antončani in Vuhredčani; glavno armado pa imamo v ponosni Ribnici. Stopili bomo, kakor eden mož, in zmaga bode naša! — Naj še povem, kdo je naše volilce begal. To so bili največ oni, katerim smo Slovenci že mnogo denarja znosili, — marenberški trgovci. Trгоvec Sch. nam je odgnal enega volilca, trгоvec T. nam je pa družega kar zoper nas naščuval. Da bi mogel zaklicati tako glasno, da bi me slišali vsi Slovenci, ki v Marenberg zahajajo, rekel bi: »Ne kupujte nikoli več pri onih, ki se vam prilizujejo od spredaj, od zadaj vas pa sovražijo! Ne redite si kače na prsih, da bi vas pozneje pikala! Storimo kar je storil čvrst volilec koj po volitvi. Šel je k takemu trgovcu, plačal račun pa dostavil: To je poslednji denar, ki vam ga danes dajem. Kar ste danes storili, vredno je, da si mi zapomnimo in potem ravnamo. Ravnajmo vsi tako in videli bomo v kratkem, kako se bo sušila oholost marenberških nemčurjev!«

Iz Črešnjic. (Razne novice). V tem celem letu se je nabralo pri nas precej novic. Meseca junija so odšli prejšnji g. župnik, septembra so prišli novi, skozi 3 mesece smo pa imeli g. provizorja. Dne 11. sept. je bil zelo slovesen dan, ker je zvonilo in se streljalo pri instalaciji, da je bilo veselje. Bog daj ljubega zdravja, da bodo naš sedanji g. župnik veliko let mogli tu ostati. — Veliko veselje smo uživali kmalu potem zopet pri branju. S takim veseljem se že dolgo let ni hodilo v vinograd. Grozdje je bilo zdravo in dozorelo, da je vina veliko in zelo dobrega; da bi le hodili ga dobro plačevati zdaj, ko imamo kaj prodati. Potrebni smo groša zelo, ker kdor ima kaj posestva v celjskem okraju, mora 97 odstotkov doklad plačevati poleg davka. — V Črešnjicah tudi zidamo novo šolo, ki bo stala čez 5000 gld.; teh stroškov pa ne trpi cela fara, čeravno je mala; otroci v Malih dolah niso sem prepisani, v Vojnik pa ne morejo hoditi, ker je predalet. Temu se moramo čuditi in prositi, da se red naredi. — Bogu moramo veliko hvale dajati za tretje veselje: vse je zdravo. Tretji človek je naravne smrti umrl dne 6. marcija, dne 30. aprila so enega ubili, od tistod je pa mir. Je pa tudi vreme letos tako, da količkaj poštena pljuča lahko zdržijo; in v našem zdravem, pa malem gorskem solčnem kraju je sploh krepkejši zrak. — Nesrečen je bil dne 24. nov. zjutraj Štefan Kričaj v Brdcah. Nekdo mu je podužgal, da so zgoreli tudi svinjski hlevi in krma. Teden pozneje je neki tepec užgal v novocerkovski fari »marof« in se je hotel potem usmrtiti. Sumi se, da je tisti kriv obeh požarov. Kjer ni strahu božjega, še »podi« niso varni.

Iz Mariboru. (Uradni jezik konjedercev).

»Marburgerca« se večkrat huduje, da naši duhovniki in učitelji nemška imena slovenski pišejo. Ali »Marburgerci« ni znano, da se Slovincem gledé na pisavo lastnih imen večja krivica godi, kakor pa Nemcem? Ali ne vé, da posebno nemški uradniki kaj radi slovenska imena nemčijo? A nè samo ti, tudi drugi kvarijo naša imena. V dokaz sledeči prigodek! Letos sem imel opravke na Pohorju, prišel sem tudi k loškemu županu, g. Lešniku, ter ga prosil, naj mi neko reč podpiše, a strmel sem, ko je mož, ki sicer v slovenskem jeziku uraduje in se tudi pravilno podpiše, zapisal ime »Löschnigg«. Vprašam ga, zakaj se ne, kakor navadno, »Lešnik« ne podpiše? Kaj mi mi je pač gosp. Lešnik odgovoril? Povedal mi je, da je konjeder iz Brezule k njemu prišel ter zahteval, da naj mu v nemškem jeziku potrdi, da je resnično v občini pse lovil; a to mu še ni zadosti, zahteval je tudi, da naj gosp. Lešnik tudi svoje ime nemški »Löschnigg« podpiše, ker se baje vsaka uradna stvar le nemški pisati, pa tudi podpisati

mora, če ne, ni veljavna. Gospodu Lešniku, ki se je upamo, da zadnjokrat zapeljati dal, pa tudi drugim slovenskim županom svetujemo, da naj prihodnji ljudem, ki kaj takega zahtevajo, takoj pokažejo duri! ž.

Iz mariborskega okraja. (Napisi). Letos sem obhodil skoraj celi okraj mariborski; zanimali so me tudi napisi. Žalibog, malo sem našel slovenskih, kajti največ jih je pač, kojim se pravi »tajč«, to je takih, ki niso ne slovenski, pa tudi ne nemški; tako na primer najdeš v Dogošah napise: »Zesta do Marbura«, »Gasthaus zum Frane Kristl«, dalje kažipot: »Nah Bohau«, »Nah Nikolau« itd. Ali ne samo v Dogošah, tudi v drugih vaseh najdeš dosti nepravilnih napisov. Takim napisom se mora smejeti Slovenec, a pravi Nemeec se tudi ž njimi ne bode ponašal. Se vé, nemškutarjem, ki sami niso bolj slovenskega, pa tudi nemškiga jezika zmožni, privoščimo pač, da se ž njimi šopirijo. Slovenski napisi so navadno pravilni, le tu pa tam najdeš nepravilne. Najbolje bi pač bilo, ko bi narodnjaki obrtnike, oziroma občinske predstojnike na nepravilnost opozorili. Župani in obrtniki! Ako si nove napise omislite, vprašajte poprej zvedence, kako se imajo napisi glasiti. Slovenscem se pač krivica godi, da je po slovenski zemlji povsod polno nemških napisov, občinskih tabel in kažipotov. Zakaj pa c. kr. okrajna glavarstva ne zapovejo, da se morajo med Slovenci tudi slovenske občinske table in enaki kažipoti napraviti? Le idi, dragi čitatelj, v Slovenske gorice, na Dravsko polje ali na Pohorje, našel bodeš dosti nemških, a malo slovenskih tabel in kažipotov, a ne smeš misliti, da v teh krajih živé sami Nemci. Tu pa tam te utegne pozdraviti kdo »guten Tag«, mislil si bodeš, da je to že trd Nemeec. Toda ogovori ga le nemški in takoj se bodeš prepričal, da ne zna veliko več nemški, kakor »guten Tag, miza-Tisch« itd. Če pa ž njim dalje govoriš, čudil se bodeš, da je kmetič, ki te je najpoprej nemški pozdravil, vrl narodnjak. To se mi je pripetilo mnogokrat. Naši kmetje pač premalo čislajo svoj materin jezik. Vprašal sem večkrat, zakaj pa takoj slovenski ne pozdravi, dobil sem navadno odgovor: »Mi smo že pač navajeni, da tuja gospôda rajši nemški govori«. Najbolj sem se pač čudil, da je v št.-lenarškem okraju skoraj na vsaki hiši nemški napis (ime občine in hišna številka), a glej v hišah z nemškimi napisi živé ljudje, kojim bije srce za naš mili materin jezik. Proč s temi smešnimi napisi! Slovenci, pokažite tudi, da se tudi čutite Slovence. Spoštujte svoj mili materin jezik, da se vam ne bode več nezavednost oponašala. Župani, narodnjaki, vaša sveta dolžnost je, da zamenite nemške napise in kažipote s slovenskimi ali vsaj slovensko-nemškimi!

Iz Ljubljane. (Razpis častnih nagrad). Vedno glasneje se v novejšem času po javnih glasilih in v literarnih krogih izraža želja, naj bi Matica močneje gojila v svojih društvenih knjigah leposlovje. Da tej želji ustreže ter pospeši razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje odbor »Slovenske Matice« po določilih »Jurčič-Tomšičeve ustanove« 200 goldinarjev častne nagrade izvirni povesti slovenski, obsezajoči najmanj 10 tiskovnih pôl. Ko bi pa ne došla nobena takšna povest, razpisujeta se zajedno tudi dve častni nagradi po 100 goldinarjev dvema izvirnima povestima, obsezajočima najmanj po 5 tiskovnih pôl, oziroma dvema daljšima epičnima pesmima, ali pa jedni povesti in jedni daljši epični pesmi. — Spisi, ki se poganjajo za častno nagrado, morajo biti takšni, da po obliki in vsebini ustrezajo umetniškim zakonom pripovedne književnosti v obče, poleg tega pa še književnim namenom »Slovenske Matice« posebej. Pisatelji, katerim se prisodijo častne nagrade, prejmo vrhu tega za svoja dela še navadne pisateljske nagrade, katere plačuje »Slo-

venska Matica« vsled § 12. svojega opravnega reda po 25—40 gl. za tiskovno pôlo. Rokopise je brez pisateljevega imena pošiljati odboru »Slovenske Matice« do 1. julija 1896. letá. — Pisateljevo ime je pridejati rokopisu zapečatenom in opremljeno z dotičnim geslom. — Ker hoče odbor s tem razpisom ustreči veliki večini Matičnih udov ter jim v roke podati lepo zabavno knjigo, pričakuje, da se slovenski pripovedni pisatelji — zlasti priznani slovenski pripovedniki, ki so se doslej ogibali »Slovenske Matice« — primerno odzovejo njegovemu pozivu. — V Ljubljani dné 1. decembra 1895. — Fr. Levec, predsednik; E. Lah, tajnik.

Iz Galicije pri Celju. (Priznanje). Čital sem v Vašem listu št. 46., 47. razpravo o viničnjaku ali pikoli, katerega neki gosp. dopisnik po nasvetu, kako se nahaja v letošnjem koledarju družbe sv. Mohorja, celo graja in pravi, da se mu je pijača po tem vodilu slabo obnesla. Ni sicer moj namen o tej stvari dalje razpravljati, ali ker smo prepričani, moramo vendar kot dobro priznati. Mi smo tudi napravili ravno po nasvetu gosp. župnika Žičkarja več polovnjakov te pijače. Mi smo omenjenemu gospodu prav hvaležni, in jim tukaj za nasvêt hvalo izrečemo, pijača je brez vse hvale prav dobra in zdrava. Slaba stran te pijače bi bila po našem mnenju le-ta: »Ako kdo med vino meša ali njo kot vino prodaja, kar je pa naravnost goljufija, katera zasluži sodnijsko klop, zatorej se pa ta pijača imenuje domača pijača, katera naj služi kot pijača, ker vina ni dosti priraslo«. Kupica izvrstnega vinčeka je res najboljša, Bog nam blagoslovi zopet naše vinske gorice, da nam ne bo treba premišljevat, iz česa bi si napravili pijačo, katera nas ukrepi pri težavnem delu. — J. T., A. A., Fr. Kr.

Iz Petrovč. (Občinske volitve.) Dne 23. decembra so bile vendar enkrat pri nas volitve v občinski odbor. Po hudi borbi je zmagala sijajno v vseh razredih slovenska kat. stranka. Kako priljubljeni da so bili nekateri prejšnji odborniki, kaže najbolj izid volitve, dobili so namreč v vseh treh razredih skupaj komaj 2 do 12 glasov, nekateri celo nobenega. Slava vrlim možem, kateri so pripomogli, da se začne za občino Petrovče nova doba! Prepričani naj bodo, da jim bodo vsi pošteni ljudje hvaležni za njihov trud, in čeravno jih sedaj nasprotniki obrekujejo in zasramujejo, naj se tolažijo s tem, da so storili svojo dolžnost. Ravno surovo obnašanje nasprotnikov pri in po volitvi je najboljši dokaz, kako potreben je bil prevrat. Zato Bog živi volilce, ki so stali trdni ko skala!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so bili čez praznike v Monakovem pri hčeri Gizeli. — V državnem zboru so poslanci v petek dovolili začasni proračun za prve tri mesece 1896. Govoril je naš poslanec g. dr. Gregorec, kakor je brati na prvi strani. V soboto pa so dognali proračun domobranskega ministerstva, in poslanska zbornica se je zaključila, gosposka pa v ponedeljek. — Vlada je državnemu zboru predložila načrt o premembi sedaj veljavnega obrtnega reda.

Češko. Češki mestni zastop v Plzenu je dovolil podpore nemškemu gledališču 50tisoč gld., nemškemu telovadnemu društvu pa 10tisoč gld. Nemci, vzgledujte se! — »Matice školska« je letos zgradila enajst raznih šol, prihodnje leto pa jih bode deset.

Štajarsko. Jutri, dne 28. dec. se snide deželni

zbor. Naši poslanci so sklenili v nedeljo, da ostanejo doma. Cesarski namestnik, markiz Bacquehem, pa naj sedaj pokaže, da ga je volja, podpirati skromne zahteve nas Slovencev!

Koroško. Prihodnje leto hoče deželni zbor, ki se snide dne 2. jan., zvišati deželne doklade od 46% na 51%. — Bivši podpredsednik »Bauernbunda«, J. Kušaj, je zaradi goljufij obsojen na 8 mesecev ječe.

Kranjsko. Deželni glavar je zopet postal Oton Detela, njegov namestnik pa Leon grof Auersperg. — Ljubljanski župan Grasselli bode se bojda spomladi odpovedal županstvu. — V Novem mestu so imeli občinske volitve. Izvoljeni so sami narodni kandidati.

Primorsko. Priziv tržaških slov. starišev zaradi slov. šole že tri mesece rešen leži pri namestništvu; toda starišem še se ni vročil. — Isterski deželni glavar je res postal zagrizeni Lahon Campitelli, njegov namestnik pa Hrvat Stanger.

Hrvaško. Narodna, prav za prav madjaronska stranka, si bode ime spremenila in se imenovala liberalno. — Mesto Reka se hoče ločiti od senjske škofije in pristopiti h kaki ogerski škofiji.

Ogersko. Prihodnje leto bode v Budapešti razstava v spomin tisočletnice ogerskega kraljestva. Ker pa je ministerski predsednik Banffy preneumen, bode bojda moral odstopiti že pred razstavo. — Neki Rasicz je te dni objavil pregrehe domobranskega ministra barona Fejevaryja, ki temu in Ogrom nikakor niso na čast.

Gališko. Ker rusinska deputacija nič ni opravila na Dunaju, začeli so Rusini odločen boj zoper Badenijsko ministerstvo. Poslanec dr. Romančuk je sklical za včeraj ljudski shod, v nedeljo pa priredé tak shod radikalci, na katerem bodo člani one deputacije poročali.

Vnanje države.

Rim. V ponedeljek so kardinali in škofje voščili sv. očetu vesele božične praznike. Sv. oče so se zahvalili in rekli, da moramo zdaj goreče moliti za katoličane, ki so se povsod vzdramili, in pa za razkolnike.

Italijansko. Poslanska zbornica je dovolila 20 milijonov lir za vojsko v Afriki. Ondi se Italijanom slabo godi. Njihovih sovražnikov, črnih Šoancev, je do 70tisoč.

Belgijsko. Vlada je predložila poslanski zbornici postavo zoper igralnice, kjer nekateri kar čez noč vse premoženje zaigrajo. Škoda, da postava ne bode vsprejeta. — L. 1897. bode v Bruselju svetovna razstava.

Angleško. Angleži imajo z južnoameriško republiko Venezuelo prepir zaradi meje. Pred tednom pa je predsednik severoameriških zveznih držav, Cleveland, izjavil, da se Evropejci naj ne vtikajo v ameriške zadeve, in da on pošlje komisijo v Venezuelo. To je Angleže grozno speklo.

Nemško. Oni teden je cesar Viljem nakrat obiskal kneza Bismarka. O čem sta se menila, sicer ne vemo; bržčas je cesar pri bivšem »železnem« kanclarju iskal pomoči zoper socijalne demokrate.

Turško. Beseda ruskega poslanika Nelidova zdaj pri sultanu največ velja. Nelidova pa podpirata nemški in francoski poslanik. To pa zlasti Angleže jezi. Bog ve, če se ne bodo evropske države steple zaradi gnile Turčije. — Na otoku Krete hudo vre. Pri Zeitunu v Armeniji pa je prišlo do boja med Armenci in Turki in je bilo na obeh straneh mnogo ubitih in ranjenih. Turška vojska je vzela Zeitun, Armenci pa so pobegnili v gorovje.

Amerika. Ker je vse mislilo, da se začne vojska med Angleško in severoameriškiimi zveznimi državami, bil je grozen polom na borzi v Novem Jorku. Vsa zguba znaša nad 1000 milijonov. — Na Kubi, v pokrajini Matanzas so bili med ustaši in španskimi vojaki hudi boji.

Za poduk in kratek čas.

V spomin Tomažu Sinku.

Dne 26. avg. 1895. je umrl v Dragotincih pri Sv. Juriju ob Ščavnici nekdanji dekanijski »pôt«, krojač Tomaž Sinko, čegar vzgledno življenje naj v kratkih obrisih opišemo. Zraven treh čč. gg. domačih sta pokojnega še spremljala na mirodvor č. g. novomašnik Korošec in stričnik, župnik pri Sv. Bolfanku, oba v isti hiši rojena, kakor rajni Tomaž.

Dvojčka Jožef in Tomaž sta bila porojena dne 1. dec. l. 1812 v Biserjanah. Gospodar Jožef že 17 let v hladnem grobu počiva, a Tomaž je dočakal 83 let, zmiraj živeč v bratovi hiši v ljubi zastopnosti. Veselo je tako družinsko življenje, kjer brat ali sestra doma ostane. Tomaž je bil imeniten krojač za ves kraj, izučen za razna cerkvena oblačila, posebno pa so ga radi šivat prosili za plateno obleko še zadnja leta.

Njegovo samsko življenje je bilo vzgledno in pobožno, saj je bil poseben častivec D. M. rožniveške in sv. Alojzija. Veselje je imel v cerkvi pomagati, zlasti gospodom pri sv. maši streči, dokler je le kolena pripogibati mogel. Svoje tri stričnike je naučil ministrovati in s tem že takrat temelj položil k večji častni službi. Kako ganljivo so ljudje gledali — kaj takega se pač malokdaj nameri — ko sta dvojčka, že 55 let stara Jožef in Tomaž l. 1877. pri oltarju kot ministranta pri sv. maši stregla, Jožef svojemu mlademu sinu in Tomaž stričniku ob času poroke neveste M. Sinko s Korošcem. Tomaž je to službo prav pobožno opravljal, znajoč, da angelje nadomestuje; — o da bi se tudi vsi ministranti spominjali, da je ministrovanje angeljska služba.

Tomaž je vedno redno zahajal k službi božji, tudi popoldanski; a po večernicah je rad doma katekizem ponavljal, sv. evangelj bral ali življenje svetnikov; vse te knjige kakor tudi druge šolske je hranil prav spoštljivo. Kje pa je nekateri današnji mladenič rad ob nedeljah in praznikih, posebno po večernicah ali zvečer? Koliko pa mara za katekizem, za knjige? — Še v visoki starosti je vestno hodil po listek za velikonočno spoved, in ko mu so neki gospod rekli, da njemu, že 70 let staremu, ni potrebno priti, rekel je: »Gospod, mladim moram dober vzgled dajati«.

Rad je tudi bolnike obiskoval, postregel ali vsaj s krščansko besedo potolažil. Da je bil Jožefovim otrokom dobrotljivi strij, to je sosedom dobro znano; ker je veliko pripomogel k dobri kršč. odgoji z besedo in vzgledom, zaslužil je, da je v starosti, posebno v polletni hudi boleznii imel pri svojih hvaležno postrežbo. Ker je vselej čč. gg. duhovnike ljubil in visoko spoštoval, dal mu je Bog tudi milost, da je večkrat bil z dušnimi dobrotami previden, dokler ni svoje duše izročil vsemogočnemu Bogu, kateri mu naj za vse skazane dobrote obilno v nebesih poplača! Hvaležni stričniki.

Smešnica. Stotnik vpraša vojaka: »Vi, Janez Prismodunski, kaj bi napravili, ako bi vas v vojski krogla zadela?« — »Okoli bi pal, gospod aupman!«

Razne stvari.

(Srečno in veselo novo leto) želimo vsem našim spoštovanim bralcem, prijateljem, naročnikom in dopisnikom, ter jih uljudno prosimo, naj nam ostanejo zvesti tudi v novem letu in naj naš list svojim znancem priporočajo v naročbo. Naše geslo je »Vse za vero, dom, cesarja!«

(Štiridesetletnico) svojega obstanka je sinoči praznovalo katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Mariboru. Te slavnosti so se udeležili tudi milostljivi knezoškof.

(Občinske volitve v Grižah) so se vršile v ponedeljek, dne 23. dec. Zmagala je slovensko-katoliška stranka. Socijalisti pod poveljstvom nekdanjega župana Dolinarja so pogoreli.

(Koliko je katoličanov na svetu?) Po zadnjih statističnih podatkih je 320 milijonov katoličanov na svetu pod 1163 škofi.

(Nepotrebno darilo). Mariborski mestni očetje so v zadnji seji dovolili zloglasni »Südmarki« 50 gld. podpore. To darilo ni samo nepotrebno; kajti Maribor ima eden milijon dolgov, ampak tudi za slovenske davkoplačilce jako razžaljivo.

(Mariborski okrajni zastop). Ker so v tem zastopu skoro sami mariborski Nemci, zato ni čudo, da je proračun sestavljen skoro edino le na korist mariborskega mesta. Kdaj se bodo vendar enkrat posestnikom zunaj mesta oči odprle?

(»Dom in Svet«), ilustrovan list za leposlovje in znanstvo, priporočamo zdaj ob novem letu vsem prijateljem leposlovnega berila. List prinaša lepe povesti, pesmi, znanstvene razprave in zares krasne slike, večinoma iz slovenske domovine. Zlasti letos je imel »Dom in Svet« veliko slik s slovenskega Štajarja. Velja za celo leto 4 gld. 20 kr.

(»Domača vzgoja«). Slovenskim materam vzgojiteljicam, učiteljicam, vzgojiteljem in učiteljem spisal Jakob Dimnik, učitelj v Ljubljani. Cena 1 gld. Knjiga se dobiva pri g. pisatelju in vseh ljubljanskih knjigarnah.

(Čujte, kaj žganje dela!) V Zrečah so našli dne 6. decembra truplo kovača Potočnika v Dravinji blizu županove hiše. Šel je zvečer iz krème domov zelo pijan, padel v Dravinjo, se z glavo ob kamen močno udaril in utonil. Bil je strasten žganjepivec.

(Šaleška čitalnica v Šoštanju) bo imela dne 29. dec. ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih občni zbor z navadnim dnevnim redom. Po občnem zboru bode prosta zabava.

(Živ zgorel). V Rifenbergu na Goriškem je neki kmet mislil, da je njegova bolezen neozdravljiva. Ko žene ni bilo doma, šel je na pokopališče, polil svojo obleko s petroljem in jo užgal. Bil je hipomā v ognju in umrl v nekaterih trenutkih.

(Podporno društvo za visokošolce na Dunaju) je zadnje tri mesece razdelilo 446 gld. 50 kr. Ker je beda slov. visokošolcev letos prav nepopisljiva, zato se odbor tega društva vsem slovenskim domoljubom priporoča in uljudno prosi daril. Denar se naj pošilja vlč. g. dr. Fr. Sedeju, c. in kr. dvornemu kaplanu in ravnatelju v Avguštejnu, Dunaj I. Avgustinerstrasse 7.

(Nesreča na železnici.) Dne 18. dec. večer sta trčili skupaj dve lokomotivi med južnim in koroškim kolodvorom v Mariboru. Samo lokomotivi sta precej poškodovani, druge nesreče pa ni bilo. — Na Laškem so dne 20. dec. zjutraj iz tira skočili trije vagoni tovarnega vlaka.

(Slovanska čitalnica) v Mariboru je dne 22. dec. imela občni zbor. Predsednikom je bil zopet izvoljen g. dr. Jernej Glančnik, tajnikom č. g. dr. A. Medved, blagajnikom g. P. Simon, odborniki pa gg. J. Košan, dr. J. Bezjak, dr. J. Glaser, J. Bahovec in M. Cizelj.

(V Celju) so v noči med 19. in 20. dec. vlomili zločinci v prvo nadstropje opatije ter pobrali precej vrednostij. Drugim prebivalcem pa izginjajo prašiči iz svinjakov ter jestvine in obleka iz posamnih shramb.

(Požta Sv. Lovrenc v Puščavi) ali ob koroški železnici bode od dne 1. januarja prihod. leta imela naslov »Sv. Lovrenc nad Mariborom«.

(Koliko ljudi je umrlo lani v Avstriji?) Lansko leto je umrlo v Avstriji 715.188 oseb, 25.277 več nego l. 1893. Samo na Češkem, Kranjskem, Štajarskem, Koroškem, Tirolskem in Goriškem se je zmanjšalo število umrlih.

(Šolske vesti.) Deželni šolski svet je izrekel priznanje vodstvu zasebnega ženskega učiteljskega in zasebne vadnice pri č. šolskih sestrah v Mariboru za njegovo plodonosno delovanje. — Enako se je izrekla pohvala č. šolskim sestram v Celju na povoljnem napredu v slovenski dekliški šoli.

(Imenovanje). G. dr. Friderik Ploj, sin znane domačljubnega odvetnika na Ptuj, je imenovan tajnikom v finančnem ministerstvu in prvim namestnikom borznega komisarja.

(Občinske stvari v Vuzenici). V Vuzenici so začetkom februarja pri občinskih volitvah v vseh treh razredih zmagali Slovenci. Toda peščica po sili Nemcev se je pritožila zoper ta volitev. Sredi tega meseca pa je še le prišel odlok iz Gradca, da je volitev veljavna, in po sili Nemci se naj tolažijo z dolgim nosom.

(Pozor na vlak!) Dne 15. decembra dopoldne je šla po železni cesti med Ponikvo in Poličanami neka kmečka ženska; kar prihrumi mešani vlak. Lokomotiva zagradi žensko, vrže na tla in ubije.

(Posojilnica v Trbovljah). Kako potrebna je ta posojilnica, kaže njen lepi napredek. Od dne 1. maja t. l. do 31. novembra je imela prometa 106.791 gld. 42¹/₂ kr.

(Mlad samomorilec). Sredi tega meseca se je na Dunaju na naslonjalu klopi obesil neki 12letni učeneč meščanske šole, ker je dobil slabo spričevalo. Gotovo pa tudi ni poznal strahu božjega, ki je začetek modrosti.

(Občni zbor) priredi bralno društvo pri Sv. Andražu v Slov. gor. v nedeljo, dne 5. januarja 1896 po večernicah v šolskih prostorih.

(Celjski okraj in živinoreja). Pri zadnji seji okrajnega zastopa je poročal g. načelnik dr. Jos. Sernec, da je bilo zastopu po posredovanju kmetijske družbe in g. Vrečarja iz Žalca omogočeno kupiti 17 murbodenskih bikov po 369 gld. 89 kr. G. Vrečarju in kmetijski družbi izreče nato zastop zahvalo.

(Dovolitev). Okrajni zastop celjski je dovolil občini Vojnik, da sme vzeti na posodo 5tisoč gld., občini Teharje pa, da nakupi prostor za živinski sejem.

(Ali bo okrajno sodišče v Vitanju?) Gledé na ustanovitev tega sodišča se je okrajni zastop celjski izrekel pri zadnji seji proti ustanovitvi.

(Hiša podrla.) V Reki se je minoli petek porušil eden del štirinadstropne nove hiše ter zakopal več delavcev. Par delavcev je ubitih, več pa hudo ranjenih.

(Nagla smrt pri krivi prisegi.) Lazar Kuračič je tožil pri sodišču v Mitrovici neko staro ženo za dolžnih mu 60 gld. Pri razpravi dne 4. dec. je trdila starka, da mu nič ni dolžna, in tako je prišlo do prisega. Ko so vžgali sveče in je Kuračič pristopil pred križ, rotila ga je starka, naj nikar po krivem ne priseže. Kuračič se ni zmenil zato; toda ko izusti besede: »Tako mi Bog...«, stresel se je in se zgrudil na tla ter dušo izdihnil.

(Tri leta že žvižga) hlaпонček konjiške železnice, pa ji le ne more privabiti niti popotnikov, niti voznega blaga. Ubogi davkoplačilci!

(Posestvo Mislinje) pri Slov. Gradcu je kupil od udove Poglajenove za 800 tisoč gld. laški grof Dominik Pandolfi iz Guštanja na Koroškem.

(Nesreča pri kopanju vodnjaka). V gornjem Döblingu je pred tednom pri kopanju vodnjaka podsula plast dva delavca. Bila sta do 40 ur pod zemljo. Enega so rešili še živega, drugi pa se je kmalu po nesreči zadušil.

(Duhovniške spremembe.) V začasni pokoj je stopil č. g. Fran Brglez st., kaplan v Dramljah. — Umrle je č. g. Jož. Hajšek, vpokojeni duhovnik na Pleševcu, dne 20. dec. Naj v miru počiva!

(Priporočba.) Zavarovanja vseh vrst pri »Unio Catolica«. Gradec, Radecki-jeva cesta št. 1. Zastopniki na deželi se želijo.

Loterijske številke.

Trst 21. decembra 1895: 59, 50, 43, 20, 77
Linc „ „ „ 1, 9, 45, 75, 55

Fulard-svila 60 kr.

do 3 gld. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših obzkih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damast itd. (blizu 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.) Poštne in carine prosto na dom. Vzorec obratno. Pošta v Švicco se plača po dvoje. 15—16

Tovarne za svilo G. Henneberg (c. in kr. dvor. lif.) Zürich.

Ivan Nep. Gosar

akademični slikar 3-3

si usojam uljudno naznaniti preč. duhovščini in slavnemu občinstvu, da sem se preselil v **Celje**.

Priporočam se najljubše za napravo oltarnih slik, slik na presno, oljnatih slik, križevih potov itd. itd.

Zagotavljam vedno fino izvršbo, solidno delo in primerne cene.

Oznanilo!

Visokočastite gospode duhovnike usojam se obvestiti, da imam **veliko zalogo pravih, izvrstnih voščenih sveč za cerkve**; to lahko spričam z mnogimi priznanji, ki so mi dospela od visokočastitih gospodov duhovnikov, kateri so dosedaj pri meni sveče naročevati blagovolili. Prosim torej visokočastito duhovščino, da me blagovoljno podpira z mnogimi naročili; prizadeval si bodem, vsestransko zadostiti s pošteno in zanesljivo postrežbo.

Odličnim spoštovanjem

Alojz Vršič,

trgovec v Ljutomeru.

Najlepše darilo

za

godovne in svečane prilike.

Oljnat portret 85×75 cm

Antona Martina Slomška,

najfineje po najboljšem izvorniku izveden, na palno napet, v zlatih kovinsko-barok, antik-barok ter črnih zlato okrašenih okvirih po 10, 12, 15 in 18 gld., dobiva se v trgovini

D. Hribarja v Celji.

Kaj je Anton Martin Slomšek Slovence, bilo bi preveč govoriti. Njemu se imamo zahvaliti za družbo sv. Mohora; njemu se zahvaliti za najboljše in najlepše pedagogične spise in domovinsko ljubezen v nemajoče pesni. On bil je najodličnejši buditelj naroda, in najbolj vneti zagovornik pravic Slovencev. Nobena slovenska hiša naj bi ne bila brez slike tega slavnega moža, ki je in ostane vedni ponos in dika Slovencev. 2—10

Voščilo in priporočilo!

Prav srečno in veselo novo leto daj Bog vsem, ki naročili so pri meni kaj, Podobice ali rožencev, ki imam jih lepih raznovrstnih! Vence vezem sam Prav lično, trdno, da se vsak razveseli, Ki venček moj si kupi al' za god dobi. Posebno šolarčki se jih razveselje In katekizma pridno se potem uče.

A meni spet prav mnogo Bog daj naročil, Potem nesrečo svojo ložje bom prebil, Ki, kakor znano mnogim, zadela me hudo Ker da bi ozdravel, mi nado vzela vsa. Edino mi mogoč zaslužek ta je le, Zato prisrčno vsem jaz priporočam se, Prijateljem in znancem iz šolskih boljš let, Da naročil prav mnogo jaz dobil bodem spet.

Jože Stebih,

bivši bogoslovec, na Humu pri Ormožu.

Služba obč. policaja

na Vranskem z letnimi dohodki nad 300 gld., prosto monturo, stanovanjem in kurjavo se odda. Potrebno je znanje slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi. Lastnoročno pisane prošnje, kjer se naj naznani starostan, šolska omika in dozdanje opravilo, naj se pošljejo do dne 15. januarja 1896 občin, skemu uradu Vranksko.

Schwentner, m. p.

2—2

župan.

Hiša, primerna za malo trgovino ali Hiša, krmo, v mestecu na Spodnjem Štajarskem, blizu kosarne, kamor na pomlad pride še več vojakov, se **proda ali dá v najem.** Več pové upravništvo tega lista. 2-2

V najem se dobi mesarija in oštarija pri Sv. Miklavžu nad Ormožem. Več se pove ondi na pošti. 3—3

Kneippova kava

v rudečih zavitkih s podobo župnikovo, nadomeštuje **bobovo kavo.**

od bratov

Oelz

v Bregenz-u.

V kraje kjer se naši pridelki ne dobé, razpošiljamo poštne zavitke po gld. 2-10.

Ravnokar je izšel in se dobi v tiskarni sv. Cirila prav lično v treh barvah izvršen

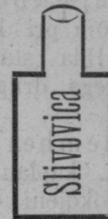
SLOVENSKI KOLEDAR

za prestopno leto 1896

za na steno.

velja 12 kr., s poštnino vred 15 kr.

P. n. naročniki „Slov. Gosp.“ ta znesek lahko z naročnino vred določijo.

Domača slivovica.

se vsem trgovcem in gostilničarjem priporoča, naj bi naročili vsak najmanj 100 litrov za 55 fl. Kateri 500 litrov naroči, dobi 5% rabat.

Pošilja Anton Stefanciosa pri Sv. Florijanu, pošta Rogatec, Spodnje Štajarsko. 5-5

Dražba stečajne mase.

Stečajna masa Karol Koban-ova, blago in pohištvo, prodala se bode po javni dražbi dne 23. grudnia 1895. in 7. prosinca 1896. ob 9. uri dopoldne, drugokrat tudi pod sodno ceno (286 gld. 19 kr.), posamzno, pri sv. Magdaleni, v hiši št. 27, sv. Jožefa ulice. 2-2

Nova štacuna v Mariboru.

Usojam se spoštovanemu p. n. občinstvu naznaniti, da sem od dne 1. decembra t. l. na glavnem trgu št. 16 odprl

trgovino s suknenim, manufakturnim in drobnim blagom
„k novi frančiškanski cerkvi“

in imam v zalogi veliko izbiro blaga za moško in žensko obleko, barhenta, šifona, posteljne robe, inleta, gladna, $\frac{1}{4}$ in $\frac{3}{4}$ platna za posteljno perilo, obrisala, namizne in kavine prte, ogrinjače, svilnate in volnene rute, robce platnene in volnene, šale, predpasnike, moderce, ovratnike, zapestnike, šifonsko in Jägerjevo perilo za gospode in gospe, rokovice, obujke, nogovice itd. itd.

Darila za novo leto!

Velika izbira dolgih preprog, odej, koc, oprav za postelje in okna iz jute in volne, slamnic. Velika izbira perila za delavce in priprave za krojače in čevljarje.

Z velespoštovanjem

Franc Szanto, samo na glavnem trgu 16.

2-2

J. Pserhofer-jeva lekarna „Zum goldenen Reichsapfel“ Dunaj, I., Singerstrasse Nr. 15.

J. Pserhofer-jeve

Teločistilne kroglice, nekdanj imenovane **kričistilne kroglice**, staroznano, lahko teločistilno domače sredstvo.

Teh kroglice stane: Jedna škatljica s 15 kroglicami 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljati po povzetju 1 gld. 10 kr. — Ako se denar naprej pošlje, stane s prosto pošiljati vred: 1 zavitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor eden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhofer-jeve teločistilne kroglice“ in paziti je, da

ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih, kateri je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja. 1 posodica 40 kr., prosto poštnine 65 kr.

Trpotčev sok, ena steklenica 50 kr.
Balzam za golšo, 1 steklenica 40 kr., poštnine prosto 65 kr.

Stolovi Kola-izdelki izvrstnih krepčal za želodec in živce. 1 liter Kola-vina ali eliksirja 3 gld., $\frac{1}{2}$ litra 1 gld. 60 kr. $\frac{1}{4}$ litra 85 kr.

Britka želodčna tinktura, (nekdanj življenska esenca ali praške kapljice imenovana.) Rahlo mečilo, ki budi in krepa želodec pri slabem prebavanju. 1 steklenica 22 kr., dvanajstero 2 gld.

Balzam za rane, 1 steklenica 50 kr.

Fijakerski prsni prašek, 1 škatljica 35 kr., poštnine prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhofer-ja, pospešuje izvrstno rast las, 1 škatljica 2 gld.

Zdravilni obliži za rane bivšega prof. Stendela, 1 posodica 50 kr., poštnine prosto 75 kr.

U iverzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti slabi prebavi. 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še vse druge domače in vnanje farmacevtske specialitete, naznanjene v avstrijskih časopisih, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje na tanko in najceneje naročajo.

Razpošiljanja po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri določilni denarja (najboljše po poštni nakaznici), stane poštnina dosti manj, kakor po povzetju. 4-12